

Oponentský posudek na diplomovou práci

Právní úprava držení a nošení zbraní od roku 1918 po současnost

Tomáš Matouš

Své posouzení rozdělím v případě této diplomové práce na dvě části, a to z níže dále uvedených důvodů.

Část I.

V této části posoudím práci bez ohledu na další vnější kritéria. Pro vypracování své práce si Tomáš Matouš zvolil tyto zásady:

1. Úvod
2. Základní pojmy
3. Zbrojní patent z roku 1852
4. Právní úprava v meziválečném období
5. Právní úprava v období Protektorátu Čechy a Morava
6. Právní úprava v období komunistů
7. Právní úprava v období po zániku ČSSR
8. Závěr

Nyní vyjma úvodu a závěru projdu jednotlivé kapitoly v tom smyslu, zda se v těchto kapitolám podržel zadané osnovy a stanovení si jeho cílů.

2. Základní pojmy

V této kapitole se autor zabývá pojmem zbraň, historií zbraní a kategorizací zbraní. V případě kategorizace zbraní velmi podrobně demonstuje, co byly střelné zbraně, úderné a chladně zbraně, které dále ještě rozčleňuje na další kategorie.

3. Zbrojní patent z roku 1852

V této kapitole se autor zabývá problematikou držby zbraní, nošení zbraní a zbrojním pasem. Zde je patrné, že vycházel přímo z pramene, když přímo na pozadí výše zmíněné problematiky provádí juristický rozbor zbrojního patentu z roku 1852.

4. Právní úprava v meziválečném období

V této kapitole zmínil recepci výše jmenovaného zbrojního patentu z roku 1852 do právního řádu 1. ČSR a představuje zákon č. 81/1938 Sb., o zbraních a střelivu, který však nenabyl své účinnosti. V případě tohoto zákona konstatuje, že měl být zákonem nahrazujícím předcházející právní úpravu, která byla roztržštěná a nejednotná, a neopomněl i uvést, že to bylo i z důvodu společenského napětí v oblasti Sudet v tehdejší době.

Dále se zde zaměřil i na judikaturu Nejvyššího správního soudu, kdy určitou problematiku spojenou s otázkou zbraní rozebírá a poukazuje na nálezech Nejvyššího správního soudu. Zde je třeba říci, že málokterý autor v práci tohoto druhu pracuje s judikaturou soudů – pak ale když tak učiní, je to výrazné a žádoucí obohacení práce a zároveň představuje i badatelskou činnost autora.

5. Právní úprava v období Protektorátu Čechy a Morava

V této kapitole autor věnoval pozornost právní úpravě týkající se zbraní v období Protektorátu Čechy a Morava, zejména nařízením, které upravovaly držení a nošení zbraní.

6. Právní úprava v období komunistů

Zde kromě představení a rozboru zákona č. 162/1949, o zbraních a střelivu uvádí další nařízení a vyhlášky vydaných v poválečném období. V případě rozboru zákona č. 162/1949, o zbraních a střelivu zde autor provádí i zčásti komparaci se zbrojním patentem z roku 1852, což lze jen ocenit. Dále se autor zaměřil i na zákon č. 147/1983 Sb., o zbraních a střelivu a další předpisy. Opět zde neabsentuje související judikatura s předmětnou problematikou.

7. Právní úprava v období po zániku ČSSR

Zde se zaměřil nejen na předpisy vnitrostátní ale i na právní akty regulující oblast držení a nošení zbraní na území Evropské unie.

Část II.

Každá kvalifikační práce prochází v dnešní době tzv. kontrolou plagiátorství. V případě autorovy práce došlo k 31% podobnosti jeho práce s rigorózní prací pod názvem Právní úprava držení a nošení zbraní v historickém vývoji Mgr. Václava Peše, 17% podobnosti jeho práce

s diplomovou prací pod názvem Právní držení a nošení zbraní v letech 1945-1989, Mgr. Petra Sedláčka, a některým dalším, kde ale podobnost nečinila více jak 8%.

Z mé strany se zaměřím na podobnost pouze dvou výše citovaných autorů, u prací pod 8% nebudu na podobnost brát zřetel.

Otázka tedy z ní, jak se mohlo stát, že pokud jsem nebral zřetel při čtení této práce, na jakékoli vnější okolnosti, práce se zdá v pořádku a neatakuje mě k úvahám, že jsem již něco dosti podobného četl nebo zaznamenal.

Nyní tedy podrobně projdu výše uvedené práce a porovnáám s prací autora a vyjádřím se v závěru.

31% podobnost jeho práce s rigorózní prací pod názvem Právní úprava držení a nošení zbraní v historickém vývoji Mgr. Václava Peše

Po kontrole této práce se často jako shoda ukázala citace díla, na které oba autoři poukazují ve svých poznámkách pod čarou. Zde uvádím příklad HRAZDÍRA, I v o , L i b o r KOVÁRNÍK a František NOVOTNÝ. Použití zbraně a zákon. Praha: E u r o u n i o n , 2 0 0 0 . I S B N 8 0 - 8 5 8 5 8 - 8 3 - 5 , s. 1 4 4 KOVÁRNÍK, L i b o r a M i r o s l a v R O U C . Zbraně a střelivo. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2 0 0 7 . I S B N 9 7 8 - 8 0 - 7 3 8 0 - 0 3 0 - 7 , s. 9.

Dále se jedná o shodu v případě citace jednotlivého ustanovení určitého právního předpisu – zde uvádím jeden příklad „Za zbraň zapovězenou se prohlašují: Dýky, stylety a nože na způsob styletu dutě broušené, kordy o trojím ostří, trombóny, terceroły pod sedm vídeňských palců zvicí, pojímajíc v míru tuto i pažbu a hlaveň, větrovky všelikého druhu, granáty ruční a skleněné, petardy a rakety zapalovací, konečně všeliká zbraň ukrytá jakéhokoliv druhu, příhodná k zákeřným útokům, např. pušky v holi, hole s kordem ap. Ke zbrani zapovězené počteny buďtež i nástroje všeliké, jichž původní a přirozená forma zúmyslně jest změněna, aby se jimi tíže poraniti mohlo, jakož vůbec všeliký nástroj ukrytý, k útokům zákeřným příhodný, který podle povahy své ustanoven není ani k provozování umění nějakého nebo nějaké živnosti, ani k domácí potřebě. ”

V některých případech je shoda v názvu určitých podkapitol jako např. 5.2.1. Zákon o zbraních a střelivu z roku 1949 nebo 5.2.4. Nošení zbraní, což nelze asi jinak nazvat.

17% podobnost jeho práce s diplomovou prací pod názvem Právní držení a nošení zbraní v letech 1945-1989, Mgr. Petra Sedláčka

Po kontrole a přečtení této práce, zde uvádím pouze jeden (i když jich je více) příklad shody:

„Za zbraň zapovězenou se prohlašují: Dýky, stylety a nože na způsob styletu dutě broušené, kordy o trojím ostří, trombóny, terceroly pod sedm vídeňských palců zvicí, pojímajíc v míru tuto i pažbu a hlaveň, větrovky všelikého druhu, granáty ruční a skleněné, petardy a rakety zapalovací, konečně všeliká zbraň ukrytá jakéhokoliv druhu, příhodná k zákeřným útokům, např. pušky v holi, hole s kordem ap. Ke zbrani zapovězené počteny bud'ěž i nástroje všeliké, jichž původní a přirozená forma zúmyslně jest změněna, aby se jimi tíže poraniti mohlo, jakož vůbec všeliký nástroj ukrytý, k útokům zákeřným příhodný, který podle povahy své ustanoven není ani k provozování umění nějakého nebo nějaké živnosti, ani k domácí potřebě.“

Zde je citováno přímo ustanovení zbrojního patentu z roku 1852 jak jedním, tak druhým autorem. Tímto toto nemohu považovat za plagiátorství cizího textu. Tak je tomu v dalších shodách, kdy autoři oba stejně citují (mají oba uvedeny uvozovky) jednotlivé předpisy. Nevidím tak tzv. ctrl c, ctrl v. nějakého textu.

Narazil jsem zde jen na jeden stejný název podkapitoly. Stejný název podkapitoly nepovažuji za plagiátorství.

Závěr:

K části I. mého posouzení:

Autor se zcela držel své osnovy. Cíle, které si vytknul, byly splněny. Je zcela patrný autorův zájem o tuto problematiku. V práci se výrazně projevila badatelská činnost autora. Autor předložil dostatečný počet literatury a pramenů, z kterých vycházel.

K části II. mého posouzení:

Při zadání práce do kontroly plagiátorství kvalifikačních prací při posouzení podobnosti s jinými pracemi, vyšla autorova práce s nejvyšší mírou podobnosti na 31 %, avšak při mé kontrole bylo zjištěno, že se tato podobnost týká citací jednotlivých právních předpisů, či uvedení jednotlivých právních předpisů v textu. Tím lze tedy konstatovat, že se nejedná o plagiátorství.

Předloženou diplomovou práci **d o p o r u č u j i** k obhajobě. Práci hodnotím známkou výborně.

Otázky k obhajobě:

1. Smlouva o ručnicích z roku 1524.

V Lovosicích, 21. dubna 2023

doc. JUDr. Antonín Lojek, Ph.D.